

E L P. A. S. Q U I N

Març 2015

Publicació anarko-sindicalista de les companyes y companys de la UVEG.

EL PASQUIN no ha d'estar d'acord obligatòriament amb totes les opinions expressades en aquestes pàgines. Només seran censurades les manifestacions que afecten a la llibertat individual o que denoten un caràcter racista, sexista o xenòfob. Per favor, una vegada llegit aquest numero no l'esborres, contribueix a divulgar-lo.

EDITORIAL

2015. UN ANY PROMETEDOR

Ens trobem ja en ple recorregut per aquest any 2015 que promet ser apassionant. Dins de la UVEG, afrontem un període en el qual s'hauran de negociar diversos assumptes de la màxima importància: La implantació de la carrera professional, el document de plantilla amb els canvis que comportarà o la situació del professorat en general i la del més precari en particular; són temes vitals que s'abordaran amb un nou mapa sindical conseqüència de les eleccions celebrades el passat mes de desembre, que si bé no ofereix massa diferències pel que fa al PDI si que ha canviat considerablement la configuració pel que fa al PAS amb un nou escenari, que presenta a UGT com el sindicat mes votat, amb la responsabilitat que açò comporta

El previsible relleu a partir de maig en el govern de la Generalitat Valenciana obre una altra finestra de canvi. Recordem l'augment de la jornada nostres dies d'assumptes anticrisi" dictada pel Govern mínim a les condicions d'aquesta normativa de la sindicat que es va a negar a la UVEG, hauria de ser una representats a la Mesa de la A nivell estatal, les eleccions poden oferir un panorama Per primera vegada en 36 bipartidisme que ha portat situació actual de podridura i corrupció generalitzada. "La casta" es veu seriosament amenaçada per primera vegada en tota la seua existència per la irrupció, força prometedora de nous actors polític que esperem no es desvien massa del seu full de ruta inicial si arriben a ser partit de govern, a més també estem pendents de recuperar el 5% del nostre salari retret pel govern de Zapatero i recuperar els dies de vacances per antiguitat.

que encara estem patint laboral i la minva dels propis per la "normativa Valenciana. Tornar com a prèvies a la promulgació qual CGT va a ser l'únic signar la seua aplicació en prioritat per als sindicats Funció Pública Valenciana. generals de novembre polític inèdit a Espanya. anys es pot trencar el l'estat espanyol a la

Des de CGT desitgem com ningú que els canvis, tantes vegades augurats, es facen realitat i els partits que diuen haver nascut dels moviments socials siguen conseqüents amb allò que preconitzen i aturen i revertisquen aquesta onada imparabile de retrocessos. Tanmateix, l'experiència ens demostra que les pressions i els lóbis del poder fan molt difícil la tasca i només amb la pressió dels qui volem altres coses podrem aconseguir-ho

CGT espera estar a l'altura de les circumstàncies tant a nivell sindical com a nivell social, sent com és una organització de referència cada vegada amb més força dins del sindicalisme alternatiu i els moviments socials i per a això és absolutament imprescindible, com sempre, comptar amb la vostra participació. perquè després de votar o no, només amb la lluita de cada dia, entre totes i tots aconseguirem els nostres objectius

Avda. Blasco Ibáñez, 21 Locals Sindicals. --Telèfon: 96 398 30 41

Correu: cgt@uv.es Pàgina web: <http://www.uv.es/cgt>

"És l'energia, estúpid!"

Que vaja per davant que l'adaptació de la famosa frase utilitzada durant la primera campanya presidencial de Bill Clinton - "és l'economia, estúpid!" - amb la qual he titulat aquest article, no va dirigida a cap economista concret. No seria just. El just seria dir-la a tots els economistes ortodoxos i neoclàssics, inclosa la corrent més fonamentalista, els neoliberals, als quals per algun motiu tota una vida d'estudi no els ha estat suficient per entendre el funcionament de l'economia.

L'Economia Neoclàssica, la qual arranca amb la renovació de la teoria del mercat d'Adam Smith i de l'avantatge comparatiu de David Ricardo, estableix la funció de producció com a expressió de l'oferta per trobar-se amb la demanda en el mercat. Segons aquest pensament econòmic, la funció de producció d'un productor relaciona la quantitat utilitzada de factors de producció amb la producció obtinguda gràcies a ells, o per mitjà d'ells:

$$Y = F(K, L, Ri)$$

On Y és la producció, K el capital, L el treball, i Ri els diversos recursos productius; i s'assumeix que la tecnologia està incorporada en el capital, millora les habilitats del factor treball i/o produeix les substitucions de recursos.

Segons aquest esquema de pensament, la funció de producció explica la producció d'una unitat productora a partir dels factors que empra i combina; el capital és el factor de més pes i rellevància en qualsevol funció de producció, ja que és el que gaudeix de major productivitat i menor cost marginal relatiu; els recursos constitueixen meres mercaderies apropiables i substituïbles; i tot legitima la creixent automatització de la producció industrial i una distribució del benefici, de la riquesa o del guany, en major mesura per al capital.

El productor pot un sector sencer, el món; de passem de la producció d'un d'un sector, un afegim les funcions de conformen manera que estendre les factors de seus marginals i la distribució de la d'elles a de producció

ser un empresari, un país sencer, o manera que quan funció de empresari a la país o el món, múltiples producció que aquest sistema de resulta consistent implicacions dels producció, els productivitats lògica de la riquesa derivada qualsevol funció agregada.

A més, en aquests termes, no cal considerar cap límit al creixement, ja que a diferència del nivell microeconòmic, on el mercat imposa un clar límit econòmic al creixement de la producció empresarial quan el cost marginal (el cost de produir una unitat

Avda. Blasco Ibáñez, 21 Locals Sindicals. --Telèfon: 96 398 30 41

Correu: cgt@uv.es Pàgina web: <http://www.uv.es/cgt>

addicional de producte amb una tecnologia donada) supera l'ingrés marginal (el preu que la demanda, el mercat, està disposat a pagar per aquesta unitat addicional de producció), en un país, o en el món, tal límit econòmic al creixement es difumina fins a desaparèixer en "la lògica del mercat". Així, serà aquest, mitjançant la Llei de l'oferta i la demanda, i el mecanisme del preu el que promourà el desenvolupament tecnològic i el virtuós procés de substitució creativa d'aquells recursos que es vagen esgotant, de manera que en esgotar un determinat recurs, pujarà de preu, cosa que desincentivarà el consum i incentivarà el desenvolupament tecnològic tendent a poder aprofitar altres que fins aquell moment eren inassumibles econòmicament. Conseqüentment, els creixents problemes en la producció de cru convencional en realitat suposen una oportunitat per al desenvolupament humà perquè es reflectiran en l'augment del preu que incentivarà que consumim menys i posem en marxa la creativitat per desenvolupar tecnologies, com les del fracking, que ens permetrà extreure altres coses diferents i millorar l'eficiència en totes les cadenes industrials i de serveis.

Des d'aquesta perspectiva es defuig l'apropiació crematística dels béns públics, medi ambient i serveis dels ecosistemes fonamentalment, darrere l'eufemisme de les externalitats; i l'energia es considera com una matèria primera més, una mercaderia, quan en realitat sabem que es tracta del "sine qua non". I, conseqüentment, també es passa per alt que la demanda energètica tendeix a ser inelàstica, és a dir, que és de tan primera necessitat que utilitzarem tota la que puguem sempre, independentment del preu, perquè si no, ens morim de fred, de calor, o de fam...

No obstant això, està perspectiva econòmica que obvia el paper de l'energia en el procés econòmic, i segons la qual els límits del creixement mereixen escassa consideració perquè els preus posen en marxa una inventiva humana que apareix pràcticament il·limitada i tot ho pot, està lluny de ser demostrada, molt probablement perquè vulnera les lleis de la física.

Però l'Economia Ecològica, gràcies al desenvolupament de les matemàtiques, l'estadística, el programari i el maquinari, s'ha pres la molèstia d'analitzar les dades del PIB d'USA, Japó i Europa, des dels anys 60 del segle passat, i de comparar-les amb la inversió en capital, la força de treball d'aquests països; [amb quins resultats](#)? El primer, que el capital i el treball com a factors de producció no expliquen al 100% la producció, o siga, no expliquen ni el 50% ...; el segon, que si introduïm l'energia com un 3r factor de producció, llavors sí que la funció de producció explica pràcticament el 90% de la producció; el tercer, que el pes relatiu de l'energia en la funció de producció, la seua productivitat marginal, és el més gran, al voltant del 50%, però actualment no es computa com a factor de producció perquè el preu no reflecteix el seu veritable cost a causa de les externalitats.

O siga, que la teoria econòmica que sufraga les decisions de la Política Econòmica que tant sacrifici, dolor i devastació ecològica estan generant des de fa almenys 4 dècades està erigida sobre una bastida de supòsits i models absolutament fal·laços i desconnectats de la realitat física que autènticament governa el nostre món i el nostre sistema socioeconòmic, perquè el factor de producció de major productivitat marginal i pes és l'energia, i després la resta de recursos, si considerem les "externalitats" com internalitats, que ho són, i fem bé els comptes perquè el preu reflectesca la realitat; i ens porta a la perdició, perquè que la distribució de la major part del benefici siga per a l'empresari que posa el capital és només pura ideologia revestida de ciència, pur dogma que està portant la desigualtat a extrems de ruptura del contracte social.

Avda. Blasco Ibáñez, 21 Locals Sindicals. --Telèfon: 96 398 30 41

Correu: cgt@uv.es Pàgina web: <http://www.uv.es/cgt>

Però és la batalla de David contra Goliat: tenen els diners, el poder i els mitjans per fer passar fal·làcies ideològiques mancades de qualsevol fonament per certes científiques(?) inqüestionables; mentre que, pobres de nosaltres, ens preocupem per descobrir la veritat a partir de l'evidència contrastada i falsejada, cada vegada amb menys recursos i salut, i major discontinuïtat d'agenda entre càrregues i distraccions, que augmenten proporcionalment al desgast de la situació, sense euros i sense cap poder. És el que s'aprecia cada vegada més entre els que, conscients, se saben amb la responsabilitat d'informar als altres. En fi...

Mentrestant, la majoria desconnecta davant la complexitat sense, si més no, intentar

comprendre la gravetat de les implicacions del que ja tenim a les portes; [l'Agència Internacional de l'Energia segueix amb el maquillatge, les fal·làcies i ocultacions teleològiques](#); i, per si fos poc, els resultats de [l'últim estudi, llarg, extens i amb fonament, del Grup d'Energia, Economia i Dinàmica de Sistemes de la Universitat de Valladolid](#) mostren el que ja intuïem alguns, que en aquesta mateixa dècada començarem amb els problemes seriosos amb els combustibles líquids, sobretot per al transport, i que la substitució tecnològica no arribarà a temps en cap dels escenaris més o menys tecnoptimistes que els capdavanters del lliure mercat manegen...

Certament, es pot ser més estúpid?

Por Tasio Urra, Professor Titular d'Organització d'Empreses, membre d'ATTAC i delegat de la CGT a la Universitat de València.

Avda. Blasco Ibáñez, 21 Locals Sindicals. --Telèfon: 96 398 30 41

Correu: cgt@uv.es Pàgina web: <http://www.uv.es/cgt>

Historias de la c@sa Nostra

3+2= Insuficiente

Parece ser que el amigo Wert se quiere despedir (¡¡Ojalá!!) por todo lo alto con el Decreto del "3+2", ya sabéis, 3 años de grado más dos de Masters. Con la excusa de converger con la Europa de nuestro entorno, se da un paso más en el desprestigio de la enseñanza pública universitaria convirtiendo los grados en una enseñanza básica a todas luces insuficiente para otorgar los conocimientos mínimos a l@s estudiantes. De paso metemos un par de añitos más de Masters (previo pago de su elevado importe, por supuesto) para tener algo más

Estudiante de la UVEG dispuesto a explicarle a Wert lo que piensa del 3+2

consistente. Las Universidades Privadas ya se están frotando las manos porque van a ofertar Masters de todos los colores. Los equipos rectorales de la mayoría de Universidades Públicas del Estado Español se han mostrado contrarios al Decreto y han solicitado una moratoria de un par de años para ponerlo en funcionamiento. Esperemos que sea suficiente para que el dichoso Decreto no llegue a entrar nunca en vigor.

Avda. Blasco Ibáñez, 21 Locals Sindicals. --Telèfon: 96 398 30 41

Correu: cgt@uv.es Pàgina web: <http://www.uv.es/cgt>

Apariciones Divinas en la UVEG

Ya hace tiempo que se vienen detectando en diversos espacios de la UVEG constantes apariciones del "Arcángel San Miguel", siempre portador de buenas nuevas (dinerito, dinerito). Supongo que se os habrá aparecido a much@s de vosotr@s.

Iker Jiménez y su equipo están haciendo investigaciones a fondo para esclarecer el supuesto origen sobrenatural de dichas apariciones aunque a decir verdad en CGT pensamos que de sobrenatural tienen poco.

Según testigos, este es el aspecto que presenta el Arcangel San Miguel, pero un poco más mayor

La Carrera de nunca acabar

Es sin duda uno de los temas estrella de los últimos meses: el pago de la carrera profesional que parece no llegar nunca. Ahora parece ser que todo va a depender de que Generalitat la financie, con lo cual estamos jodid@s. El 2015 está garantizado pero ¿y después? Desde CGT **exigimos** que la UVEG cumpla con los compromisos firmados con su PAS. Hace unos meses se llegó un acuerdo con Generalitat en virtud del cual esta se haría cargo de los intereses devengados por la deuda adquirida por los préstamos solicitados por la UVEG ante el incumplimiento habitual de financiación por parte del Govern. Pues bien, ahí hay una cantidad importante de dinero, o si no que lo saquen de

Avda. Blasco Ibáñez, 21 Locals Sindicals. --Telèfon: 96 398 30 41

Correu: cgt@uv.es Pàgina web: <http://www.uv.es/cgt>

donde sea. Lo que sería totalmente inadmisibile es que el PAS de la UVEG volviera a perder un tren.

PAS de la UVEG en el momento en que le aseguraron que iba a cobrar la carrera profesional de forma inminente

Avda. Blasco Ibáñez, 21 Locals Sindicals. --Telèfon: 96 398 30 41

Correu: cgt@uv.es Pàgina web: <http://www.uv.es/cgt>

CRONICA DE LA XERRADA DE L'ANEQUER (QUE VE D'ANCA) MAJOR DEL REGNE

Dilluns passat, 12 de gener, el director de l'ANCA, un enginyer químic amb nom de roïn de tebeo clàssic (el professor Van Grieken), va donar una conferència a la Facultat d'Economia sobre el nou procés d'acreditació del professorat funcionari que se'ns ve al damunt.

Com que és de bien nasidos ser agradesidos, cal reconèixer a l'anequer major del regne que s'ho està currant, fent una tourné de xerrades de dos hores i pico per moltes universitats de l'estat i damunt penjant després els apunts a l'Aula Virtual (bé, a mediauni, on teniu el vídeo complet de la xerrada, i també el pdf de les diapos a <http://links.uv.es/woin65L>)

El contingut el podreu comprovar ahí. Ve a ser més del de sempre: si a funcionari vols arribar/ molt has de publicar! Però ara ja no és només publicar molt (que també), és publicar bé! Si no publiques a revistes de primer quartil té igual que publiques al llibret de la teua Falla, aprofita el mateix. Abans l'ANCA ens donava puntets, i ara ens dona lletretes: això vol dir que abans alguns s'acreditaven acumulant morralla publicada que arrapava puntets d'ací i d'allà, i ara eixos ja no podran acreditar-se tan fàcilment. No senyor, ara s'acreditarà bàsicament qui a l'ANCA li rote que s'acredite, ja que el sistema de les lletretes permet que mèrits puntuals d'extraordinària qualitat compensen deficiències en altres aspectes. I qui decideix què és "extraordinària qualitat"? Un barem públic i clar? No! La comissió que et toque. Ara al menys hi ha més comissions i aquestes són més específiques, així que et fotrà la vida gent lleugerament més propera a la teua àrea de coneixement.

Perquè l'ANCA, companys, "somos todos". Sí, així ho va dir l'anequer major i íntim amic del nostre Rector: les comissions estan composades per professors com nosaltres. Bé, com nosaltres no, perquè ells tenen vocació d'estar en eixes comissions en voltes d'estar ensenyant a la Universitat.

Ensenyar? He sentit ensenyar? Això també conta a la nova acreditació? Claaar que conta, tranquils. Conta però menys que la investigació. I a més una puntuació insuficient en docència és compensable! El cas extrem és un que s'acredite amb una "A" en investigació i tinga una "E" en docència... sempre que puga acreditar que ve d'un sistema acadèmic estranger (on es veu que a les universitats no ensenyen) amb sistemes d'avaluació de la docència no homologables al nostre (com es concreta eixa impossibilitat d'homologació és un misteri que entenc resoldran eixos "companys" de les comissions respectives), no passa res! Com anem a deixar que una "A" en investigació no arribe a funcionari?

Perquè, amics, a la Universitat no ensenyem, investiguem. Com diu al minut 126 de la gravació de mediauni un càtedro de La Corunya que havia treballat a l'ANCA (la conferència estava a tope, tres sales plenes amb retransmissió en viu, i gran part del públic es veu que eren anequers menors que venien, com el nostre Rector, a retre homenatge a l'anequer major): "La diferència entre la Universitat i altres coses que no són Universitat és que ací els professors investiguen. Si no investigaren serien professors de secundària, que està molt bé, però no és Universitat" Oblideu-se de preparar a la gent per a la seua vida professional, o del paper transformador de la societat de la Universitat: si no investigueu, i ho feu al primer quartil, sou, companys, professors de secundària. Que està molt bé, però no és Universitat. ANCA dixit. I ANCA "somos todos".

Avda. Blasco Ibáñez, 21 Locals Sindicals. --Telèfon: 96 398 30 41

Correu: cgt@uv.es Pàgina web: <http://www.uv.es/cgt>

FORMES D'ASSETJAMENT PSICOLÒGIC

En aquest nou lliurament sobre assetjament psicològic parlarem de **com es produeix l'assetjament**, quines són les manifestacions més evidents, o siga en què consisteixen els actes hostils o humiliants de què parlàvem en l'edició anterior.

Una de les primeres manifestacions que resulta desconcertant per a la persona que pateix assetjament és el canvi sobtós en la relació amb l'assetjador/a, en cas que ja la hi haguera. Una relació que havia estat correcta, fins i tot en molts casos cordial, es converteix **de sobte en una relació negativa**. En les formes d'assetjament podem trobar actes més evidentment hostils, com els següents:

- Escridassar la víctima o insultar-la.
- Amençar-la o coaccionar-la de manera continuada.
- Ridiculitzar el seu treball, les seues idees o els resultats obtinguts davant de la resta de treballadors.

I també actes hostils més dissimulats, que la persona agressora intenta justificar d'alguna manera, o bé que es fan de manera oculta i només la víctima n'és coneixedora.

- Tractar la víctima de manera diferent o discriminatòria, utilitzar mesures exclusives contra ella, tractar el seu cas de forma diferent.
- Sobrecarregar selectivament a la víctima amb molt de treball.
- Modificar sense dir-li res les atribucions o responsabilitats del seu lloc de treball.
- Criticar contínuament el seu treball, les seues idees, les seues propostes i solucions, etc.
- Retindre informació essencial per al desenvolupament del seu treball o manipular-la per induir-la a error i acusar-la després de negligència.
- Llevar-li àrees de responsabilitat clau, oferint-li a canvi tasques rutinàries, sense interès o fins i tot deixar-la sense cap feina.
- Infravalorar o no valorar en absolut l'esforç realitzat. Negar-se a avaluar el seu treball.
- Impedir qualsevol presa de decisió o iniciativa personal en el marc de les seues responsabilitats i atribucions, o fins i tot castigar-la per prendre-les.
- Bloquejar el desenvolupament o la carrera professional mitjançant la limitació, el retard o l'obstrucció a l'accés a promocions, cursos o seminaris de capacitat o formació.
- Difamar-la, estendre per l'empresa rumors maliciosos que en perjudiquen la reputació, imatge o professionalitat.
- Ignorar els èxits professionals o atribuir-los insidiosament a altres persones o a elements aliens a la víctima, com la casualitat, la sort, etc.
- Robar, destruir o sostroure elements clau per al seu treball.

L'aparició d'alguns d'aquests fets de manera repetitiva d'una persona (o unes persones) sobre una altra, en una relació laboral, crea un tipus de violència psicològica destructiva que acaba generant indefensió en la víctima. No es tracta d'estrès, ni de tindre un cap o un company amb mal geni, o una discussió puntual, va molt més enllà, és una actitud delictiva, d'agressió a una persona.

Aquesta informació reproduceix fragments de "Mobbing, manual de autoayuda" de Iñaki Piñuel

Avda. Blasco Ibáñez, 21 Locals Sindicals. --Telèfon: 96 398 30 41

Correu: cgt@uv.es Pàgina web: <http://www.uv.es/cgt>